

1887-04-25

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 1 2 1

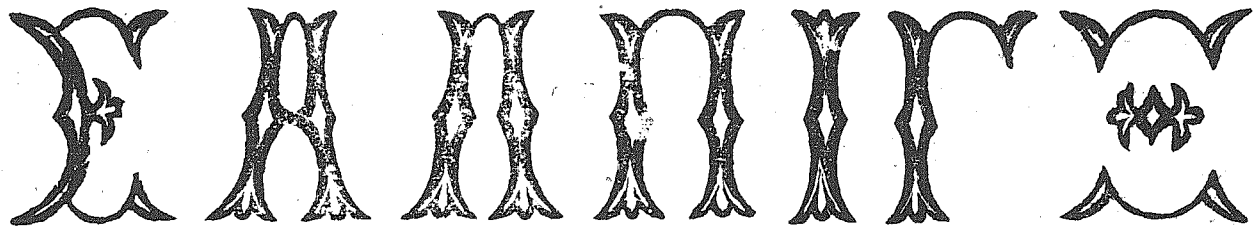
Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10300>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή έτησια προπληρωτέα.
Έν ταίς πόλεσι τής Κύπρου Σελ. 8
Έν τοίς χωρίοις 6
Έν δέ τώ έξω τερικώ φρ. 15

Καταχωρήσεις προπληρωτέαι.
Είδοποιήσεις και διατρίβαι κατ' αποκοπήν.
Άρθρα σύμφωνα τή προγράμματι, δωρεάν.



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Έκδοτής και Συνακτής Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

Ο ΣΤΗΘΟΔΕΣΜΟΣ

Άφ' ης εποχής ο ψευδοπολιτισμός δραπετεύσας ως κακούργος από τής όσημέραι αναπτυσσομένης Ευρώπης έζητήσε και έν Κύπρω δυστυχώς καταφύγιον, έφερε και ένταύθα τους μαστούς πικρίας διά πάσαν οικογένειαν κληρούς του. Μας έφερε τας μέδουσας, τας πολυτελείς ένδυμασίας και τά κοσμήματα. Και ταύτα μόνον καθύπευθεν δέν βλάπτουν τήν υγιάν είμη μόνον τή βαλάντιον είνε ύποφερτά διά πάντα δυναμενον να τά ύποφέρη, άλλ' ο τριπκατάρατος κακούργος, ο άμειλικτος φονεύς τών έμβρύων και τών συζύγων, ο καταχθόνιος όσον και ο έφευρέτης του (ή μάλλον ή έφευρέτις του) στηθόδεσμος δέν ήτο δυνατόν να λείψη; Δέν είνε δυνατόν να κηρυχθή έναντιον του επαναστάσι, όπως τόν έξόριστον, τών ιατρών και τών εύδωπτών ήγμένων κυριών άφ' ού μάλιστα πεισθώσιν, άν δέν επείστησαν μέχρι τούδε, περι τής μεγάλης και επικινδύνου βλάβης ήν καθ' έκάστην ταίς προξενεί;

Όπως δώμεν τή σύνθημα τοιούτου πολέμου αναγράφομεν ένπαύθα πραγματείαν τινά ένός ιατρού έν ή περιγραφονται έπιστημονικώς τά μεγάλα κακά του πιεστηριου τούτου του εύγενεστερου και τρυφερωτέρου τών επί τής γής δύο στηθών, συνιστώμεν δέ εις τας φιλότατας αναγνωστριάς τήν προσεκτικην τούτου άναγνωσιν.

Δέν θα σας ειπω ότι έπιστημονικαι έν Ευ-

ρώπη έξοχότητες, εύρον ως άφορμήν διαφόρων πτομαστικων παθήσεων τών στηθόδεσμων και ότι πολλάκις εις νεκροψίαις, εύρέθησαν τά υποχόνδρια λεγόμενα σπλάγχνα, τή ήπαρ και ή σπλήν, διχτομημένα ένεκα τής περισφίξεως του στηθόδεσμου, διατι θα μοι άπαντήσητε πηλα ως έτι ταύτά είνε έπιστημονικα περιέργα.

Άλλ' ουδέ τήν ιστορίαν θα σας διηγηθώ γορευτού, όστις άφου είδεν έρυθράν τήν μασχάλην τής συγχροετριάς αύτου ώδήγησε ταύτην εις παρακείμενον δωμάτιον και έξετάσεως γενομένης, εύρέθη ότι αίτια τής αιμορραγίας ήτο λαπίς του στηθόδεσμου, όδότη και έν τή περιπτώσει ταύτη δέν θα όκνηση τις να μοι ειπή, ότι τή σφάλμα ήτο τής κυρίας, ήτις ώφειλε να έκλέξη και εφαρμόση τόν στηθόδεσμον αύτης καταλλήλως.

Ό,τι όμως τυγχάνει άνευ άπαντήσεως είνε ότι ο στηθόδεσμος βλάπτει έν καιρώ έγκυμοσύνης όχι μόνον προκαλών έκτρώσεις άλλ' και γινόμενος άφορμή δυστοκιών, ως άποτέλεσμα έγουςών πολλάκις τόν θάνατον και του έμβρύου, άλλα και αύτης της μητρός.

Ένταύθα βλέπω δύο μεγάλους και ωραίους όφθαλμούς διανοιγομένους και έν αύτοις αναγιώτκω έκτακτον άπορίαν και μεγάλην περιέργειαν. Πώς; ή έγκυος γυνή δύναται να άποθάνη ένεκα του στηθόδεσμου; Μάλιστα και δια να συνεννοηθώμεν εύαρεστηθήτε να με παρακολουθήσητε εις μικράν βιολογικην έρευναν, ως λέγουσιν οι σοφοί.

Πάντες έκτός όλιγων γεροντοκορών άγγλίδων, γνωρίζομεν ότι τά τέκνα γεννώνται διά τών φυσικων τής γυναικός όδών. Δια να φθάσωμεν όμως εις τόν ύπό τών γραμμών τούτων επιδικωόμενον σκοπόν πρέπει να έχωμεν ύπ' όψιν, ότι τή έν τή μήτρα και συνεπώς έν τή κοιλία τής γυναικός εύρισκόμενον έμβρυον δια να έξέλθη άνάγκη να διέλθη δια όστείνου δακτυλίου αποτελουμένου ύπό τών όστων τής λεκάνης τής γυναικός. Έπειδή δέ ο όστείνος ούτος δακτύλιος δέν αύξάνει έν καιρώ του τοκετού είνε επάναγκας τή έμβρυον να εφαρμόζηται καταλλήλως επί του δακτυλίου τούτου και δια τινων περιστροφικων κινήσεων να έξέρχηται.

Άλλά τή έμβρυον συνεπτυγμένον ως έχει έν τή κοιλία άποτελεί περίπου σχήμα ώσειδός, ουτινος τή στενωτέρον μέρος, αποτελούμενον ύπό τής κεφαλής, εύρίσκεται έννενηκόντα και πλέον φοράς επί τας έκάτον προς τά κάτω και δια τούτο οι τοκετοί συνήθως είνε εύκολοι, τόσον μάλιστα εύκολοι ένίοτε, ώστε ή τίκτουςα δέν προφθάνει να προσκαλέση μαιευτήρα ή μάϊαν. Άν όμως εύρίσκηται προς τά κάτω τή πλατύτερον μέρος του ύπό του συνεπτυ-

μένου έμβρύου αποτελουμένου ώσειδούς σχήματος, δηλ. οι γλουτοί μετά τών περι αύτου συνεπτυγμένων κάτω άκρων του έμβρύου, πράγμα τή όποιον συμβαίνει εύτυχώς σπανιώτερον, έννοείται, ότι ο τοκετός είνε δυσκολώτερος και άν μη επέμβη πεπειραμένος μαιευτήρ ή ζωή του έμβρύου μέγαν διατρέχει κίνδυνον.

Είπομεν ότι τή έμβρυον έν τή κοιλία τής μητρός τυγχάνει συνεπτυγμένον, λαμβάνον σχήμα περίπου ώσειδός. Έννοείται δέ εύκόλως ότι, ίνα ο τοκετός ή όχι μόνον δυνατός, άλλ' και εύκολος άνάγκη ή μειζων διάμετρος του ώσειδούς τούτου σχήματος να ή παράλληλος προς τόν επιμήκη άξονα του σώματος τής μητρός, άλλως, άν ή έγκάρσιος, τοκετός άνευ επέμβάσεως τής τέχνης είνε αδύνατος. Και ο λόγος άπλούστατος άν ο προρρηθείς όστείνος τής γυναικός δακτύλιος μόλις επιτρέπη τήν διόδον τής κεφαλής μόνης και κατόπιν του κορμού μόνου ή του κορμού μόνου πρώτον και κατόπιν τής κεφαλής έννοείται ότι όταν τά δύο ταύτα μέρη του σώματος του έμβρύου παρουσιάζονται τήν άνωθεν άπορίαν δύνατον να έξέλθωσιν. Είνε τή αύτό ως να ζητή τις να διαβιάση δια δακτυλίου έγκαρσίως ράβδον, ήν είχε διαβιάσει πρό μικρού δι' ένός τών άκρων αύτης.

Έάν ο άξιων αναγνώσεως τας γραμμάς ταύτας κατενόησε καλώς τά προρρηθέντα, δηλ. ότι τή έμβρυον προς τοκετόν παρουσιάζεται κατά τρεις διαφόρους τρόπους, άλλοτε, και συνηθέστερον, δια τής κεφαλής, όπότε ο τοκετός άποπερατούται ως τά πολλά εύκόλως, άλλοτε δια τών γλουτων, όπότε ύπάρχει δυσκολία εύκόλως ύπό επιτηδείου και πεπειραμένου μαιευτήρος ύπερπηδωμένη και άλλοτε τέλος έγκαρσίως, όπότε ο τοκετός είνε αδύνατος άπολύτως, έκτός σπανιωτάτων έξαιρέσεων επικυρουσών τόν κανόνα, άν μη ο μαιευτήρ επέμβη είτε δι' εργαλειών, άν, λέγωμεν, πάντα ταύτα κατενοήθησαν καλώς, ή όδός προς τή συμπεράσμα ήμών είνε άφ' έαυτης κεχαραγμένη.

Και ιδού πως. Υποθέσωμεν ότι εις γυναικα, καλώς έχουσαν και έγκυον, τή έμβρυον εύρίσκηται κανονικώς, δηλ. τήν κεφαλήν προς τά κάτω και τήν μείζονα του σώματος αύτου διάμετρον παράλληλον προς τόν επιμήκη άξονα του σώματος τής μητρός, άλλ' ή μήτηρ αύτη είνε γυνή του κόσμου και διότι είνε έγκυος δέν έννοεί μεθ' όλας τας συστάσεις ιατρού και συζύγου να στερηθή τής τσαλέτας αύτης και του άρχομένου γαλλικού θεάτρού. Έπικαλείται λοιπόν όπως κανονισή κατά τας διακελεύσεις τής άδυσωπήτου μόδας τήν

κανονικότης τοῦ ἄλλως τε κανονικωτάτου αὐ-
τῆς σώματος τὸν περιλάλητον στηθοδέσμον
καὶ διὰ τὴν ἐλαττώτητάν ἐκ τῆς ἐγκυμοσύ-
νης δυσμορφίαν κατασκευάζει αὐτὸν προστερ-
νιδιον. Ὑπὸ αἰσθητικῆν ἐποψίν τὸ πρῶμα δὲν
ἔχει κακῶς, τὴν ὁμωτὴν λέγει τὸ ταλαίπωρον
ἐμβρυον τὸ ὑπιστάμενον τοιαύτην ἐκ τῶν ἀνω
πίεσιν; Λέγει μὲν οὐδὲν, πιεζόμενον ὁμωτὴν κά-
τωθεν μὲν ὑπὸ τῶν ὀστέων τῆς λεκάνης καὶ
ἄνωθεν ὑπὸ τοῦ στηθοδέσμου ἀναγκάζονται
ἐφαρμώσῃ τὰς διαστάσεις αὐτοῦ κατὰ τὴν χω-
ρὸν ὅστις μένει αὐτῷ καὶ ὅστις ἀποτελεῖται
ὑπὸ τῶν πλαγίων μαλακῶν μερῶν τῆς κοί-
της. Κατέρχονται λοιπὸν οἱ γλύτοι πιεζόμε-
νοι ἐκ τῶν ἀνω πρὸς τὸ ἐν πλάγιον, ἢ δὲ κε-
φαλή, ἀποτελοῦσα τὸ κατώτερον ἄκρον τῆς
ἐπιμήκους τοῦ ἐμβρίου διαμέτρου, ἀνέρχεται
πρὸς τὸ ἕτερον πλάγιον καὶ οὕτως ἡ θέσις τοῦ
ἐμβρίου γίνεται ἐγκάρσιος, δηλ. ἡ δυσκολω-
τέρα θέσις πρὸς τοκετόν.

Ἐπέρχεται τέλος ἡ ἐποχὴ τοῦ τοκετοῦ ἢ
μαῖα εὐρίσκει ὅτι τὰ πράγματα δὲν ἔχουσι
κανονικῶς, ὁ ἰατρός προσκαλούμενος ἀδυνα-
τεῖ διὰ τῶν χειρῶν νὰ ἐξαγάγῃ τὸ ἐμβρυον, ἀ-
ναγκάζεται νὰ κερματίσῃ αὐτὸ δι' ἐργαλείων
καὶ οὕτως ὄχι μόνον τὸ τέκνον χάνεται, ἀλλὰ
καὶ ἡ μήτηρ πολλὰκις τὸν ἔσχατον διατρέχει
τῶν κινδύνων.

Ἐἶχον λοιπὸν, δικαίον φιλότατη ἀναγνώ-
στρια, λέγων πρὸ μικροῦ ὅτι ἡ τελευταία αὐ-
τῆ βλάβη ἕνεκα τοῦ στηθοδέσμου εἶνε ἀνευ δι-
καιολογήσεως;

Γνωρίζω ὅτι μετὰ μορρασμοῦ ἐκφραστι-
κοῦ θὰ εἰπῆτε ἢ τοῦλάχιστον θὰ σκεφθῆτε ὅ-
τι πάντα ταῦτα εἶνε θεωρία. Σὺς εὐχομαι
ὁμῶς ἐκ καρδίας νὰ μὴ δοκιμάσητε τὴν πρα-
κτικὴν αὐτῶν ἐφαρμογὴν.

Ἦθελον δὲ λογισθῆ λίαν εὐτυχῆς καὶ ἡ-
θελον θεωρῆται ἐπιτευχθέντα τὸν ὑπὸ τῶν
γραμμῶν τούτων ἐπιδικώμενον σκοπὸν ἂν
αὐταὶ ἐπέτυχον καὶ μίαν μόνον νὰ σώσω-
σιν ἀνθρωπίνην ὑπαρξίν.

N. A. ΠΙΣΤΗΣ ἰατρός.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ὁλος ὁ κόσμος ἔστρεψε τώρα τὸ βλέμμα
εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Σνέβελ ὃν συνέλαβον οἱ
Γερμανοὶ. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη κατὰ τὰς νεωτέ-
ρας εἰδήσεις ἔχει ἐν συνόψει ὡς ἑξῆς: Τὸν
Σνέβελ ὑπόπτειον αἱ Γερμανικαὶ ἀρχαὶ ὅτι
διαβιβάζει εἰς τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν πλη-
ροφωρίας περὶ τῶν συμβαίνοντων ἐκεῖθεν τῶν
συνόρων. Ὁ κ. Γῶτς ὑπαλλήλος τῆς ἀστυνο-
μίας, γερμανὸς, πολλὰκις ἔσχε προδοὰς συ-
ζητήσεις μετὰ τοῦ κ. Σνέβελ ὃν καὶ ἡμέραν
τινα ἐπι παρουσίᾳ πολλῶν ἀπεκάλεσε κατα-
σκοπὴν ὁ δὲ Σνέβελ ἀπήτησεν αὐτῷ ὅτι εἶνε
ἀρνησιβηρτικός, οἱ μὲν κάτοικοι τοῦ Πικιννὶ
ἐπερίμενον ἐκ τῆς ἔχθρας αὐτῆς σκηνᾶς βίαια-
τάτας. Πρὸ ἑξ. περίπου ἑβδομάδων ὁ κ. Σνέβελ
ὅστις εἶνε λίαν δευθύμου χαρακτήρος ἀπεδίω-
ξεν ἕνα τῶν ὑπαλλήλων του, ὅστις ἔσπευσεν
ἀμέσως νὰ πωλήσῃ εἰς τὸν κ. Γῶτς κατά-
λογον ὑπαλλήλων ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ κ.
Σνέβελ διατελούντων καὶ ἐχόντων ἐντολήν νὰ
πληροφορῶσιν τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν περὶ
τῶν κινήσεων τῆς φρουρᾶς τοῦ Μέτς. Τότε
αἱ γερμανικαὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ ἐξέδωκαν

κατὰ τοῦ κ. Σνέβελ ἐντάλμα συλλήψεως,
οὗτος δὲ ἀμέσως εἰδοποιήθη περὶ τούτου καὶ
ἀπέσχεν ἐπὶ τινα καιρὸν νὰ διαβῇ τὰ σύνορα,
ἀλλὰ νομίζων ὅτι παρήλθε πᾶς κίνδυνος, καὶ
ὅτι ψευδὴς ἦν ἡ δοθείσα αὐτῷ πληροφορία με-
τέβη τῆ 8 εἰς τὴν συνέντευξίν ἣν ἔδωκεν αὐτῷ
ὁ κ. Γῶτς. Ὁ κ. Σνέβελ ἀνέστρεψε κατ' ἀρχάς
τοὺς συλλαβόντας αὐτὸν καὶ προσεπάθητε νὰ
φύγῃ πρὸς τὰ σύνορα, ἀλλ' ὁμῶς συνελήφθη
ἐντεῦθεν τῶν συνόρων.—Κατὰ τηλεγράφημα
τῆς 27 τοῦ ζήτημα τοῦτο εὐρίσκειται ἐν ὁδῷ
λύτεις βεβαιούται ὅτι ἐπίκειται ἡ ἀπόλυσις
τοῦ κ. Σνέβελ.

Ἑλλάς.—Τὴν 17 Ἀπριλίου ἑσπέρας ἐξε-
δόθη ἐν Ἀθήναις ἡ ἀπόφασις τοῦ στρατοδικείου
τοῦ δικάζοντος τοὺς κατηγορουμένους ἐπὶ προ-
δοσίᾳ ἐν τῇ ὑπόθεσι τῆς Κούτρας. Κατὰ τὴν
ἀπόφασιν ταύτην ὁ λοχαγὸς Π. Λάιος, ὁ λο-
χαγὸς Ὀρέστης Πηγεῖω καὶ ὁ ἀνθυπολοχαγὸς
Ἐπαμεινώνδας Παπαχραλάμπους καταδι-
κασθησαν εἰς θάνατον οἱ λοιποὶ ἠθωώθησαν.

Ἡ ἀπόφασις ἀνεφώθη ἐν μέτω βαθυ-
τάτης σιγῆς καὶ συγκινήσεως ἐκ τῶν κατα-
δικαζομένων δὲ εἰς τὴν ὑστάτην ποινὴν ὁ Πη-
γεῖω ἔβρανε ὅτι ἔσπευτο καὶ κατὰ τὴν στιγ-
μὴν ταύτην ἐλαχίστης ἀξιοπρεπείας καὶ ψυ-
χικοῦ θάρρους. Ὑπὲρ τοῦ Λαίου ἐξεδηλώθη
οἶκτος, ἠλπίζετο δὲ ἡ βασιλικὴ χάρις.

— Τὴν Μεγάλην Πέμπτην ἐν τῷ ναῶ
τῆς Νέας Μιζέλης ὁ Ἰωάννης Πολίτης ἐβό-
νευσε τὸν Γεώργιον Παπαγεωργίου διὰ μα-
χαίρας ἐκ τοῦ περιστατικοῦ δὲ τούτου διεκόπη
ἡ λειτουργία καὶ οἱ ἐκκλησιαζόμενοι παραλα-
βόντες τὸν πνευθέντα ἀπέβησαν. Ἦδη ὁ ναὸς
ἕνεκεν τοῦ φόνου ἐβεβηλώθη καὶ κατὰ τὰς
ἐκκλησι. διατάξεις δεόν νὰ ἐγκαινισθῇ αὐθις ἵνα
ἐπιτραπῇ ἡ λειτουργία συνεπῶς τὴν Μεγάλην
Παρασκευὴν καὶ τὰς μετὰ ταύτην ἡμέρας δὲν
ἠδυνήθησαν νὰ ἐκτελέσωσι τὰ θρησκευτικὰ
των καθήκοντα οἱ κάτοικοι τῆς Νέας Μιζέλης.

— Τὸ σῶμα τοῦ ἐν Ρωσίᾳ ἀποβιώσαντος
Ἑλλήνος γίγαντος Ὀμήρου Τσικιτόγλου, τοῦ
ὁποίου τὸ ἀνάστημα ἐφθάνεν εἰς τριῶν μέ-
τρων ὕψος καὶ τὸ βάρος εἰς 150 περίπου ὀκά-
δας, βαλσαμωθὲν ἐκομίσθη εἰς Ἀθήνας ἐντὸς
μεγίστου κιβωτίου. Ἀπὸ τοῦ 13 ἔτους τῆς
ἡλικίας του τὸ σῶμά του ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ
τοσαύτας καταπληκτικὰς διαστάσεις εἰς ὕψος
καὶ εἰς ὄγκον ὥστε κατὰ τὸ 17 ἔτος ἠναγ-
κασθῆ νὰ ἀπέλθῃ εἰς ἐρήμους τόπους, ζῶν
βίον ἄγριον ἐν σπηλαίοις διότι οἱ συγγώριοι
καὶ αὐτοὶ οἱ συγγενεῖς του τὸν ὑπελάμβανον
ὑπερφύεσ τρέας καὶ αὐτὸς δὲ ὁ δυστυχῆς
ἐπίστευσεν ὅτι ἦτο κατηραμένος ὑπὸ Θεοῦ
καὶ ἀνθρώπων. Ἀλλὰ χάριν ἀσχροκερδείας
οἱ συγγενεῖς του τὸν εὗρον καὶ τὸν ὠδήγησαν
εἰς τὴν Ρωσίαν ὅπου ἀντὶ ἐνὸς φράγκαυ
ἐδεικνύετο εἰς τοὺς βουλευμένους. Ἀπέναντί
του πέλωρες Ρῶσοι ἐφαίνοντο νάνοι. Ἀλλὰ
δὲν παρήλθεν ἔτος καὶ παθὼν ὑπὸ φθίσεως
ἀπέθανε 18ετής. Τὸ σῶμά του ἐζήτησαν νὰ
τὸ ἀγοράσωσιν Ἄγγλοι καὶ Ρῶσοι, ἀλλὰ
δὲν ἐπέτυχον.

— Ὁ ἐκ Κύπρου φιλογενῆς κ. Νικόλαος
Χρηστοφίδης (ἐκ τοῦ χωρίου Περάτων) ἐδω-
ρήσατο εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινότητα Καίρου
μίαν ἰδιώτητον οἰκίαν μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων
αὐτῆς, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς νοσοκομεῖον.

Βουλγαρία.— Τὴν Δευτέραν τῆς
διακαινησίμου συνελήφθη καὶ ἀπήχθη
εἰς τὰς φυλακὰς ὁ κ. Ναβότκωφ, διότι
κατὰ τινὰς φήμας ὁ πρῶν οὗτος ἀνώτα-
τος ἐπαλληλος τῶν δημοσίων ἔργων κα-
τηρορήθη ὅτι τὴν τρίτην τῆς ἐπαύριον
τῆς φυλακίσεώς του ἐσκόπευε νὰ ἀνατι-
νάξῃ τὴν στρατιωτικὴν λέσχην εἰς τὸν
ἀέρι διὰ δυναμίτιδος καθ' ἣν ὥραν θὰ
ἐβόσκοντο ἐκεῖ, διότι εἶχον χορὸν, οἱ
κ. κ. ἀθηγεμόνες μεθ' ὧν τῶν ἀξιω-
ματικῶν.— Ἐν Βουλγαρίᾳ πιστεύεται
ὡς βεβαία καὶ ἐπιβεβημένη ἡ Ρωσικὴ
κατοχή.

Ρωσσία.— Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν
ὑπουργὸς τῆς Ρωσσίας κ. Γίρες ἐφφώνει
ὅτι ἡ Ρωσσία ἔσπευε νὰ συνταχθῇ με-
τὰ τῆς Γερμανίας καὶ Αὐστρίας. Ἐὰν
δὲ τοῦτο κατορθοῦτο ἡ εἰρήνη θὰ ἦτο
ἐξησφαλισμένη. Πλὴν ὁ συντάκτης τῆς
«Ἐφημ. τῆς Μόσχας» Κίτκωφ ἀντεπε-
λήθη ὁρμητικῶς κατὰ τῆς πολιτικῆς αὐτῆς
καὶ ὑπεστήριξε διὰ φλογερῶν ἀρθρῶν
διαταραζάντων τὴν διπλωματίαν τῆς
Ἐσθῶντις ὅτι ἡ Ρωσσία λόγῳ συμφερόν-
των ὀφείλει νὰ συνταχθῇ τῇ Γαλλίᾳ.
Κατόπιν ὁ Κίτκωφ προσεκλήθη εἰς Πε-
τρούπολιν ὑπὸ τοῦ Τσάρου, ἐπιστήνεται
δ' ὅτι αὐτὸς θὰ ἐπειμῆτο ὁ δὲ Γίρες θὰ
ἦτο ἰσοῦτο ἰδιαιτέρον τινὸς δειγματος εὐνοί-
ας. Καὶ ἐὰν ἐγίνετο οὕτω θὰ ἦτο ἀπό-
δειξις ὅτι ὁ Τσάρος κλίνει πρὸς τὴν πο-
λιτικὴν τοῦ Γίρε καὶ ἡ εἰρήνη ἐξησφα-
λίετο. Ἐξαργυρῶς λοιπὸν περιέμενεν ἡ
Ἐσθῶντις τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, πλὴν ὁ
Τσάρος ἀπεφάνθη μὲν, ὡς λέγουσιν, ὅτι
συγχωρεῖ τὸν Κίτκωφ διὰ τὴν φιλοπα-
τρίαν τῶν εἰς δε τὸν Γίρε, εἰς ὃν ἐπρό-
κειτο κατὰ τινὰς νὰ δοθῇ ὁ τίτλος ἀρχι-
καγκελαρίου ἢ ἀνώτατον τι παράσημον
ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα
οὐδὲν δειγμα ἰδιαιτέρας εὐνοίας παρε-
σχε. Τοῦτου ἕνεκεν ἡ ἀνημπυχία ἐπικρα-
τεῖ.

Ἀγγλία.— Κατὰ τινὰς εἰδήσεις ὁ
σὴρ Γούλφ ἐλ. βεν ἰδηρίας παρὰ τῆς κυ-
βερνήσεώς του, ὅπως ἀναγγεῖλῃ εἰς τὴν
Υ. Πύλιν, ὅτι ἡ Ἀγγλία ἦν ἐτοιμὴ ὅπως
ὀρίσῃ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐκκενώσεως
τῆς Αἰγύπτου.

— Ὁ Βαζάλν, Γάλλος στρατάρχης ὅστις
ἐσυνθηκολόγησε τὸ Μέτς κατὰ τὸν Γαλ-
λογερμανικὸν πόλεμον ἐτραυματίσθη δι'
ἐρχεφιδιον κατὰ τὴν κεφαλὴν ὑπὸ Γάλλου
τινὸς Χιλαίραν ὀργανισμένου ἐν
Μαδρίτη. Ὁ δολοφόνος συνελήφθη εὐ-
θὺς εἶπεν ὅτι ἠθέλησε νὰ ἐκδικήσῃ τὴν
τιμὴν τῆς πατρίδος καὶ νὰ τιμωρήσῃ
τὸν προδοτὴν. Φαίνεται μίαν ἐξημέτερον
καὶ μὴ ἔχων σώας τὰς φρένας. Ἡ πληρὴ
καθ' ἑαυτὴν δὲν εἶναι ἐπικίνδυνος.
Ἀλλ' ὁ δολοφόνος ἰσχυρίζεται ὅτι εἶχε
βάψῃ τὸ ἐρχεφιδιον εἰς θανατηφόρον
δηλητήριο.

ΕΙΧΩΡΙΑ

Ὁ θεὸς Ὀλυμπος τὴν παρελθούσαν
Κυριακὴν ἐγένεε κατάλευκος («'ς τὸν

κατηραμένον τόπον τὸν χειμῶνα δὲν βρέχει καὶ τὸν Μῶν χιονίζει») Ἴσως ἐπραξε τοῦτο χάριν τῶν ἀρξαμένων νὰ ἐπισκέπτονται αὐτὸν καλοκαιρινῶν ἐπισκεπτῶν του, ἢ διὰ νὰ τοὺς ὑποδεχθῆ ἑορτασίμως, ἢ νὰ ἐρωτήσῃ αὐτοὺς ἂν τὸν ἐπισκέπτονται τόσον ὅσον ἐκεῖνος ἀσπροπρόσωποι.

Τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα μὴν ἔκτιστος ἐκ Ἀθήνας, ἐστὶν ἐπιμόνως καὶ τοῦ συζύγου τῆς (εὐφλοῦ ὄντος, ὡς ἐπαρῆσεν) νὰ φέρῃ ὀλίγον ὄξος εἰς Λεμψοῦσαν νὰ πωλήσῃ. Μόλις ἡ γυνὴ καταιβάσαε τὸ γομαρίο καὶ πρὶν ἢ προφθάσῃ μαῖα ἐγέννησεν ἐπ' αὐτοῦ σχεδὸν τοῦ γομαρίου. Εἰδοποιηθεὶς ὁ ἀξιότ. Ιατρός κ. Γ. Διαγκούσης ἐδραμεν ἀμέτῳ καὶ παρέσχε δωρεάν τὴν ἐπιστημονικὴν συνδρομὴν του εἰς τὸ νήπιον καὶ εἰς τὴν μητέρα. Κατόπιν τὸ Δημαρχεῖον ἐφρόντισε περὶ αὐτῆς διὰ νὰ σταλῆ εἰς τὸ Νοσοκομεῖον ἀλλ' ἡ Κυρία Φωτῶ προσελθοῦσα ἐζήτησε καὶ ἔλαβεν αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ὅπου καὶ τὴν περιποιεῖται μέχρι σήμερον ἀναδεχθεῖσα καὶ τὸ νήπιον ἐκ τῆς κολυμβήθρας. Ὁ δὲ σύζυγος ἀναμένει τὸ ἐκ τοῦ ὄξους κέρδος ὑπερ τῆ ἀληθείας ἔσεται μέγα.

Πολλοὶ τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα παρουσίασαν εἰς τὸ Δημαρχεῖον ἄρτους ὁρ' ἴων φαγόντες ἐκεῖνοι καὶ τὰ τέκνα των ἐπαθον ὑπὸ ζάλης, διαρροίας καὶ ἐμετοῦ. Ὁ ἄρτος ἦτο ὑπομέλας, ὁ δὲ σίτος ἠγοράσθη ἐκ τῆς ἀγορᾶς μας ὅστις ἐυπεριέγει καθ' ἃ λέγουσιν ἦσαν (κουντούραν). Τὸ Δημαρχεῖον ἐφρόνει νὰ προσῆλθῃ εἰς γενναῖα μέτρα κατὰ τῶν ἐγγόντων τόν σίτον τοῦτον ἀλλ' ἠρέσθη νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ βλαβερὸν τοῦ σίτου καὶ νὰ συστήσῃ προσοχὴν εἰς τοὺς ἀγοράζοντας.

Κατ' εἰδήσεις ἃς ἔχομεν ἐγείναν καὶ τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἀρκεταὶ βροχαὶ εἰς τὰ μέρη Μόρφου Λευκωσίας, Βαρωσίων καὶ Λάρνακας. Αἱ βροχαὶ αὗται θὰ ὠφελήσωσιν ὅσα σπαρτὰ δὲν ἐβλάθησαν καὶ κυρίως τὰ αἰτάρια. Καὶ ἐνταῦθα ἐν Λεμψοῦ ἐγείναν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν βροχαὶ ἀλλ' ὡς ἐπληροφόρηθημεν ἦτο ἀρκετὰ περιωρισμένος ὁ κύκλος των. Τὰ μέρη τῆς νήσου τὰ ὅποια φέτος θὰ γεωργήσωσιν ὀπωσοῦν κατὰ τὰς πληροφορίας μας εἶνε ἡ ἐπαρχία Μόρφου μέχρι Λευκωσίας, χωρὶα τινὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Μεσαορίας, τὸ Ριζοκάρπασον καὶ ἡ Πάφος. Ἀλλ' ὡς γνωστὸν ὅταν ἡ Μεσαορία δὲν γεωργήσῃ ἀδύνατον ἡ Κύπρος νὰ συντηρηθῆ μετὰ τὴν γεωργίαν

τῶν ἄλλων μερῶν, καὶ ἄφθονος μάλιστα ἐὰν ἦνε αὕτη.

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν περὶ τὴν 7 καὶ 40 λεπτά περίπου π. μ. ἠσθάνθημεν ἐνταῦθα ἐλαφρὰν καὶ στιγμιαίαν δόνησιν σεισμοῦ.

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην (23 Ἀπρ.) ὀνομαστικὴν ἑορτὴν τῆς Ἀ. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ἐφέλη Δοξολογία ἐν τῷ ἐνταῦθα ναῷ τῆς Ἁγ. Νάπας παρόντος τοῦ Ὑπὸζέου κ. κ. Ι. Α. Καλούτου ἐν ἐπίσημῳ στολῇ, τοῦ ἀξιότ. Δημάρχου καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχῶν τῆς πόλεώς μας. Μετὰ τὸν πολυχρονισμὸν ὁ μὲν ἀξιότ. Δημάρχος ἐζητωκραύγησεν ὑπὲρ τῆς Ἀ. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ὁ δὲ Ὑποπρόξενος κ. Ι. Α. Καλούτου ὑπὲρ τῆς Σ. Ἀνάσσης ἡμῶν Βικτωρίας. Αἱ ζητωκραυγαὶ ἀντήχησαν ἠχηρότατα εἰς τὸ στόμα τοῦ λαοῦ.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ ναοῦ Ἁγ. Νάπας ἐκλεχθεῖσα Ἐπιτροπὴ ἤρξατο τῶν προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν τῆς. Συνελθοῦσα τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν καὶ διασκεψαμένη ἐθεώρησεν ἀναγκαῖαν, τὴν ἐπὶ ἓνα μῆνα τοῦλάχιστον παρουσίαν ἐνὸς καλοῦ ἀρχιτέκτονος διὰ νὰ δώσῃ τὸ σχέδιον τοῦ ναοῦ καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀνέθετο τὴν φροντίδα εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις διαμένοντα κ. Ο. Ι. Ἰασονίδην ὅπως εὖρη συμφωνήσῃ καὶ ἀποστείλῃ κατὰλληλον τοιοῦτον. Οὕτω δὲ ἐλπίζομεν καὶ τὸ πολυθρύλητον τοῦτο ζήτημα νὰ λάβῃ τὴν πρὸς τὴν λύσιν του ἀγούσαν.

Ἐν τῇ πόλει μας ὑπάρχουν πολλοὶ οὔτινες ἔλαβον ἀριθμοὺς διαφόρων λαχείων. Τούτων τινὲς ἐξέφρασαν τὴν καλὴν θέλησιν ὅτι ἂν κερδήσωσι θὰ παραχωρήσωσι τὸ ἐν δέκατον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Εἴθε λοιπὸν, εἴθε νὰ κερδήσῃ τις ἐκ τῆς πόλεώς μας κανένα μέγαλον λαχὸν καὶ εἶνε ἐκ τῶν προτέρων βέβαιον ὅτι θὰ συνδράμῃ γενναίως ὑπὲρ τοῦ ἔργου.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν εἰδοποίησιν τοῦ ἀρχιερατ. ἐπιτρόπου καθ' ἣν συμφωνηθὲν πρὸς τὸ πρακτικὸν τῆς Ἱ. Συνόδου πρέπει νὰ ἐκλεχθῆ διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς διαχείρισιν τῶν θρονικῶν εἰσοδημάτων καὶ παντὸς ἀφορῶντος τὸν θρόνον, μέχρι τῆς λήξεως ἐνὸς ἔτους ὅτε γενήσεται ἡ ἐκλογὴ Μητροπολίτου. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη δικαιούται βεβαίως νὰ ἐξετάσῃ τὴν οικονομικὴν θέσιν τοῦ θρόνου καὶ νὰ γνωρίσῃ μέχρι τίνος ποσοῦ ἀναβαίνει τὸ χρέος, ὅπερ εἰσέτι δὲν εἶνε γνωστὸν κατ' ἀκριβείαν. Θὰ ἐκλεχ-

θῶσι κατὰ τὸ πρακτικὸν, τρεῖς ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐννέα ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τὸ ὅλον 12. ἀλλὰ τὸ πῶς θὰ συνεργάζωνται οἱ τῶν Ἐπαρχιῶν μετὰ τῶν πολιτῶν θὰ ἦνε ὀλίγον δύσκολον, ἐκτὸς ἐὰν αἱ Ἐπαρχίαι ἐκλέξωσι πάλιν πολίτας ὡς ἀντιπροσώπους των. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ὀρίσῃ τὸν τε ταμίαν καὶ τὸν γραμματέα τῆς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Προσκαλοῦνται πάντες οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ πᾶσαι Λεμψοῦ εἰς συνέλευσιν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἀλλήλοδιδασκατικοῦ Σχολείου ἁγίας Νάπας αὐριον Κυριακῆ, 26 Ἀπριλίου, περὶ ὥραν 10^{ην} π. μ. ὅπως συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἱεράς Συνόδου Κύπρου καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἐπαρχίας Κιτίου προβῶσιν εἰς ἐκλογὴν τριμελοῦς διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὰ οικονομικὰ τῆς Μητροπόλεως Λεμψοῦ. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει συνεργάζεσθαι μετὰ τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου Λεμψοῦ καὶ τῶν ἐννέα μελῶν τῆς ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Λεμψοῦ διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐκ τῆς Μητροπόλεως Λεμψοῦ 25 Ἀπρ. 1887.

Ὁ ἔξαρχος Θεοφύλακτος.

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ ΛΕΜΗΣΟΥ.

Γνωστοποιεῖται τῷ κοινῷ ὅτι κατὰ τὴν 10[22] τρέχοντος Μαΐου ὥραν 10 π. μ. θέλουσι πωληθῆ διὰ δημοπρασίας ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ Λεμψοῦ πάντα τὰ φάρμακα, σκελετοὶ, βάζα καὶ πᾶν τὸ ἀνήκον τῷ Δημοτικῷ φαρμακείῳ. Λεμψοῦ 4 Μαΐου 1887.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

κρασία καλῆς ποιότη.	γρ.	140—150
» συνήθη γερὰ	»	120—140
» κόκκινα καὶ γαλασμένα	»	40—80
ρακὴ σούμα 19 βαθ. ἢ ὀκτὰ	παράδ.	55—55
χαρούπια ἐγένοντο ἐσχάτως πράξεις τινὲς εἰς τὰ γρ. 112, τὸ χαλ. καντάρι εἰς τὰς ἀποθήκας		

(Μὲ Ἄραν Ἀγγλίας 132)

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Λάρν. (3 Μαΐου 1887)

Αἱ διαίρεσις τέλος πάντων τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἐπαρχίας περὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ καταλλήλου διὰ τὸν θρόνον Κιτιέου προσώπου ἐπέφερον τὴν ἐπὶ ἓν ἔτος εἰσέτι χρεῖαν τοῦ θρόνου. Ἐμμεν ἤδη ἡ ἀποσπράγξις τῆς Μητροπόλεως δι' ἣν ἡ Σύνοδος ἀπέστειλε τὸν ἄρ. Κερυνεῖαν, ἵνα εὐλόγησῃ συγχρόνως τὸ ἀπορροισθὲν ποίμνιον. Τὸ κοινὸν τῆς Λάρνακος καὶ Σκαλας ὑπεδέξατο αὐτὸν τὸ παρελθὸν Σάββατον μετὰ μεγίστης χαρᾶς καὶ τομπῆς.

Τὴν ἐπιτροπὴν Κυριακὴν ἐγένετο ἡ ἐναρκσις τῆς ἀποσπράγξεως τῆς Μητροπόλεως ἐπὶ παρουσίᾳ πολλῶν τῆς ἀντιπροσωπείας μελῶν, καὶ τῶν κληρονόμων τοῦ ἀειμνήστου Κυπριανοῦ καὶ ἐξακολουθεῖ εἰσέτι, περιμένομεν δὲ ἐναγωνίως ὅπως ἀνακοινωθῆ ἡμῖν ὅτι μεταξὺ πολλῶν ἐγγράφων εὐρέθη καὶ ἐγγραφὸν δηλοῦν τὴν ἐκχώρησιν μεγάλου (ἔστω καὶ μικροῦ) χρηματικοῦ ποσοῦ πρὸς ὄφελος τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἡμῶν καταστημάτων, καὶ τοῦτο ἔσται ἡ κορωνὴ τῶν πολλῶν καλῶν τοῦ ἀειμνήστου ἄτινα ἐποίησεν διὰ τοῦ ἑαυτοῦ ποίμνιον.

Ἡ Ἄ. Πανιερότης ὁ ἄρ. Κερυνεῖας προσκληθεὶς ὅπως ἱεραουργήσῃ τὴν προσεχῆ Πέμπτην, ἑορτὴν τοῦ Ἁγ. Γεωργίου, ἐν τῷ ὁμωνύμῳ ναῷ ἐδέχθη εὐχαρίστως τὴν πρόσκλησιν, διὸ ἐκ τῶν προτέρων καταθέτομεν αὐτῷ τὰ βαθέα σεβάσματά μας. « Κατπαδόκης:

Ἀξιότιμο Κύριε Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος».

Ἰδὼν τὰ ἐν τοῖς παρελθούσι φύλλοις τῆς ἀξιολόγου ἡμῶν ἐφημερίδος καὶ ἐν τοῖς τῆς τοῦ συναδέλφου ἡμῶν κυρίου Α. Κ. Παλαιολόγου ἐπὶ τοῦ Δημάρχου τῆς πόλεως μας κ. Δημοσθένους Χατζηπαύλου βελτιωθέντα, δὲν ἠδυνήθημ' ἐν κρατήσω τῆν γλώσσάν μου τοῦ νὰ εἴπω τὸ «τῷ ὄντι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἐπιμαῖετος ἐπαίρου, καὶ θὰ καταστῇ αἰτιὸς πολλῶν ὠφελειῶν εἰς τὴν πόλιν.» Θεωρῶ λοιπὸν καλὸν νὰ εἴπω καὶ ἐγὼ μίαν ιδέαν τῷ κυρίῳ Δημάρχῳ, ἂν καὶ νομίζω ὅτι καὶ οὗτος θὰ τὴν ἐνέβαλε μεταξὺ τῶν ἄλλων σκέψεων του, ἵσως προκλήσῃ τοῦλάχιστον βελτιώσεις τις. Ἰδὼν λοιπὸν κύριε Συντάκτα ὅποια τις εἶναι. Νὰ ἐπιτελεσθῇ ὅπως ὁ Διοικητὴς τῆς πόλεως εἴη καὶ ἐκεῖνος τοῦλάχιστον ἐν βλέμματι εἰς αὐτὰ τὰ Γύναια, (τιραζίας, διότι αἰσχρονομαί νὰ σὰς εἴπω τὸ ὄνομά των ὡς διόλου εὐθές) τὰ ὅποια κατήνησαν πλέον νὰ ἔχωσι τὰ καταστήματά των ἄντικρυ καὶ αὐτῶν τῶν οἰκιῶν τῶν πολιτῶν. Προσέτι δὲ, ἐὰν ἦναι δυνατόν, (πιστεύω ὅμως ὅτι εἶναι ἀδύνατον) τὰ καταστήματά των νὰ εὐρίσκωνται ἐκτὸς τῆς πόλεως, καὶ τότε πράγματι ἡ Δημησοδοθὴ θὰ διαφέρῃ ἀπασῶν τῶν τῆς Κύπρου πόλεων. Διότι δὲν δύναται τις νὰ διέλθῃ τὰς ὁδοὺς, καὶ μάλιστα τώρα, ὅπου αἱ κυρίαι τῆς πόλεως θὰ ἐξέρχωνται καὶ ἐκεῖναι, ἵνα περιπατῶσι καὶ ἀναπνέωσιν ὀλίγον καθαροῦ ἀέρος. Ἡ νὰ περιορίσῃ τὰς καταβεβλημένας ὑπὸ τῶν Γαλλικῶν παθῶν, ἵνα μὴ ἐξαπλώται τὸ πάθος καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον.

Ἐν Λεμεσῷ τῇ 20]2 Μαΐου 1887.

Α Ε Ω Ν

Σ. Σ.—Δικαία καὶ ὀρθοτάτη ἡ ἰδέα τοῦ ἐπιστελλαντος ἡμῖν τ' ἀνωτέρω. Οὐδὲν πλεόντερον ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν εἰπαίσομεν δὲ ὅτι ὁ ἀξιότ. Δημάρχός μας καὶ τὸ ὑπ' αὐτὸν δημοτ. Συμβούλιον, μεταξὺ τῶν σπουδαιοτέρων ὑπὲρ τῆς πόλεως μισυμῶν των θὰ κατατάξωσι καὶ αὐτὴν ὡς σπουδαιοτάτην, διότι τῇ ἀλειθείᾳ κατήνησαν τὰ γύναια αὐτὰ ἡμάστιξ τῆς πόλεως ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις.

Κύριε Συντάκ. τῆς «Σάλπιγγος»

Καταχωρίσατε παρακαλῶ εἰς τὸ φύλλον σας μετὰ τῆς υπογραφῆς μου ὅτι οἱ ἱερεῖς τῆς Ἐκκλησίας ἀγ. Νάσας ἐπέστρεψαν τὴν ἐξ ὅ γροσίων δοθεῖσαν αὐτοῖς πληρωμὴν διὰ τὴν ταφὴν ἐνὸς λιγύραν πτωχοῦ.

Δέξαθε κτλ. (εἰς)

Ἀπ. Σ.—Τὴν υπογραφὴν τοῦ ἐπιστελλαντος ἡμῖν τ' ἀνωτέρω δὲν σημειοῦμεν χάριν εὐπρεπείας, διότι, μαθόντες τὰ διατρέξαντα, εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ δώμεν τὴν δέουσαν ἐξηγήσιν καὶ ἀπάντησιν. Οἱ ἱερεῖς τῆς πόλεως μας πλείστα ὅσα λεψύανα πτωχὰ θάπτουν ἀνευ οὐδεμίας ἀμοιβῆς καίτοι πορεύονται περὶ μέχρι τοῦ νεκροταφείου, διαστήματι μεγαλύτερον τοῦ ἀγγλικοῦ μιλιοῦ.

Ἐπέστρεψαν λοιπὸν τὰ ὅ γροσία ὅχι διότι ἦσαν ὀλίγα ἀλλὰ διότι ἤλυσαν τὴν δυστυχίαν τῆς οἰκίας. Πλὴν ἀπὸ τίνος κατήνησε σύστημα, χάριν φαίνεται μεγαλύτερας ἐπισημοσύνης, νὰ προσκαλούνται διὰ πᾶσαν τελετὴν (ταφῆς βαπτισματος κλ.) ὅλοι οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ὑ-

πάλληλοι, κατόπιν δὲ ἀναλαμβάνει τὴν φροντίδα εἰς εὐλοσὴν ἢ συγγενῆς νὰ πληρώσῃ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς δούλους ἢ ἡμῶν φράγκων ἢ τὸ πᾶν ἐν προκείμενῳ τὴν ἀνάγκην. Ἄλλ' ἀπὸ δὲν ὑπάρχει τὰ μὲτα διατὶ δὲν προσκαλεῖται μόνον εἰς ἱερεῖς καὶ ὁ δίακονος, ἀλλὰ προσκαλεῖται ὅλους. Νὰ εἴμεθα φίλοι μετὰ καὶ ἄλλων δίακονοι. Ἐἴνε σπάνια αἱ τελεταὶ ἐκεῖναι καθ' ἃς πληθύνονται οἱ ἱερεῖς ἀπὸ μίαν βουτίαν, καὶ αὐτὴ φαίνεται ἴσως πολλὴ «διότι—λεγομένη—ἔχουν τὸν μισθὸν των,» καὶ ὅμως ἐν τῇ περιμύθῳ διαπραγματεύσει λαμβάνονται ὑπ' ἄψιν τὰ ἀτυχεῖς τυχερὰ των. Πρὸς ἀποφυγὴν τούτου παραπόνων καλὰ θὰ ἔπραττεν ἴσως ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ ὀρίσῃ, ὡς γίνεται ἄλλοῦ, τὴν ἀμοιβὴν τῶν ἱερέων διὰ πᾶσαν τελετὴν, κατὰ τὰς διαφόρους τῶν πολιτῶν τάξεις.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Καρπασίου 17 Ἀπ.

Ἄν καὶ ἐξ ὄλων σχεδὸν τῶν μερῶν, καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀγγέλλονται βροχαί, ἐδῶ ὅμως, ἐκτὸς τοῦ Ριζοκάρπασου ὅπου τὴν Μ. Γεωργίου ἔπασεν ὀλίγη βροχὴ οὐδαμῶς ἄλλοῦ ἔβρεξε. Περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι τὰ σπαρτὰ ἐξηράθησαν πλέον καὶ ἡ δυστυχία ἐλοὲν ἐξαπλωθῆναι ὡς μακρὸν ὄμιλλον. Ἀπὸ Κώμης Αἰγυλίου μέχρι Γαλιψηφόρων καὶ Αἰγυλίου, τὸ κέντρον τοῦτο τοῦ Καρπασίου, κατὰ τὰς ἐπισημοσύνας ἐμοῦ τε καὶ τοῦ Ναζάρου μάλιστα γεωργήσῃ ἐν συνόλῳ σίτου καὶ κριθῶν ὄμοῦ 200 κοιλίαι. Τὰ ζῶα μέχρι τοῦδε ἐπρίνοντο κατὰ ἔκ τῶν ἐξηραθέντων σπαραγμάτων, εἰς τὸ ἐξῆς ὅμως οὐδὲν πολέπειται αὐτοῖς ἡ ὁψόρος. Ὁ Διοικητὴς, ὅστις ὅσο πολλῶν ἡμερῶν περιφέρεται ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν καὶ λαμβάνει σημειώσεις τῶν δυστυχιῶν, καὶ οἱ ἐξῆς τῆς ἀκριβοῦς δὲν εὐρίσκουν οὔτε ἀγροὺς οὔτε κριθῶν διὰ τὰ ζῶα των. Ἐξήγησε σημειώσεις ἐξ ἑκάστου χωρίου ποῦ εἴνε ὄλιγος ἀνάγκη νὰ ἐργασθῶσι καὶ δὲν βοηθῶνται ὑπὸ τίνος. Πλήρεις σημειώσεις ἐδόθησαν αὐτῷ, ἀλλὰ λαθὼν οὕτως περιφέρεται ἀπὸ τὰ χωρία καὶ ἐξετάζει ἐνεργὰ πρὸς ὄνομα, καὶ ἔρους ἐκ τῶν σημειωθέντων εὐρῆ ἔτι ἔχουν τέκνα εἰς τὰ ὅποια ἔδωκαν τὴν περιουσίαν των τοὺς ἀπαλείψῃ ἐκ τοῦ καταλόγου διότι, λέγει, αὐτοὶ πρέπει νὰ συντηρῶνται ὑπὸ τῶν τέκνων των, ἀλλὰ δὲν ἐξετάζει ἔτι καὶ τὰ τέκνα των αὐτῶν δὲν δύναται νὰ διατηρήσωσι τὴν οἰκογένειάν των με 4—5—6 παιδιά. Ἀπὸ λοιπὸν ἐκαθάρισεν οὕτω τὰς σημειώσεις, ἔλαβεν αὐτὰς καὶ περιήρχετο ἐξετάζων τὴν κατοικίαν ἐνὸς ἑκάστου τῶν ἀπομεινάντων εἰς τὰς σημειώσεις. Ξεύρετε ὅτι ἐν Καρπασίῳ ὑπάρχει σύστημα τὸν ἕνα τοῖχον τοῦ ὀπισθεῖου των, τὸν κατάντικρυ τῆς θύρας κυρίως, νὰ γαμίζου ἀπὸ διάφορα πράγματα, ὅν τ' ἐστὸς, πανέρι, χουλιάρια, ποτηλιχοῦδες κλ. κλ. Αὐτὰ εἴνε τὰ ἐπιπέδα των ἀξίας περίπου 50—100 γροσίων ὅσον μεγάλη καὶ ἂν εἴνε ἡ ἔκτασις τοῦ τοῖχου. Εἰς ὅσους λοιπὸν ἐκ τῶν σημειωθέντων εὐρίσκων ὁ Διοικητὴς τοιαῦτα τοὺς ἀπλήρεις ἀμέσως ἐκ τοῦ καταλόγου δὲν τοὺς ἐθεώρει δυστυχεῖς διότι τὸν κατεχόμενον ἢ μεγάλην περιουσίαν. Ἀπέμεινον λοιπὸν ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων ἡ οἰκία εἴνε κυριολεκτικῶς τ' ἐσσαρες γυμνοὶ τοῖχοι. Εἰς αὐτοὺς ἔδωκε βοηθεῖν 6 ὀκ. ἀλεύρου καὶ νὰ τὸ λάθωσιν ἀπὸ τοῦ χωρίου Λιοναρίσου ἐπ' ὤμων νὰ τὸ μετακομίσωσιν εἰς τὸ χωρίον των. Δὲν εἴνε νομίζω μέτρα αὐτὰ διὰ τῶν οἰκίων δύναται νὰ προληθῇ ἡ μεγάλη καταστροφὴ. Ἐργασίαν ζητοῦν οἱ κάτοικοι διὰ νὰ πληθύνωνται ἀγαθῶς καὶ κατὰ περισσοτέρων ἀκόμη διὰ νὰ συντηρηθῶσιν ἄλλως αὐτὰ εἴνε σταγῶν ἐν ὕδατι.

Ἦλθομεν εἰς θέσιν νὰ εἴπωμεν ἔτι ἡ ἀκριβὴς φέτος, ἀπ' ἧς μέγα μέρος ἀνεγάρῃ ἔνταυθα, θὰ ἀνακουφίσῃ ὀλίγον τὴν δυστυχίαν τῶν κατοίκων. Ἡ Κυβέρνησις ἤρξατο ἀμέσως τῆς καταδιώξεως καὶ ἠγόραζεν αὐτὴν ἀπὸ 9 γρ. ἢ ὀκτ' πλήν ἐπειδὴ μάλιστα ἕκαστος δύναται καθ' ἑαυτὴν τὴν ἡμέραν νὰ συναθροίσῃ 50—70 δράμια, ἔπασεν ἡ ἐργασία ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, καὶ ἡ ἀκριβὴς καταλαμβάνει τοὺς κάμπους, ἀλλὰ τί θὰ φάγῃ καὶ αὐτῆ;

Λύσεις καὶ λύτηρες τῶν παρελθόντων.

Τοῦ 119 ἀνέγματος, Σύλλας Ὑλλας οἱ κ. κ. πατὰ Ἀλέξιος Γεωργίου, Κλ. Κωνσταντινίδης ἐκ Τρικώμου, καὶ Π. Χρηστόπουλος ἐκ Λατίθου.

ΑΙΝΙΓΜΑ 121.

Τὸ πρῶτόν μου εἶν' ἐπίρρημα τὸ ἄλλο εἰς σφῆς. Τὸ ὄλον μου εἶν' ἄμεγας τῶν κήπων στολισμός. (Λατίθου, Π. Χρηστόπουλος).

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ἴππος τις διήνυσεν ἐντὸς 20 ὡρῶν ἀριθμῶν τινα σταδίων. Ἄν ὅμως τὸ ποσοῦ τῶν σταδίων, ὅπερ διήνυσεν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἦτο ὀλιγώτερον κατὰ 10 στάδια, ὅτε θὰ ἔδαπάνησε δι' ἕκαστον στάδιον δύο εἰκοστὰ τῆς ὥρας περισσότερον ἢ ὅσον ἔδαπάνησε δι' ἕκαστον τῶν σταδίων ὅσα διήνυσεν.

Ζητεῖται ὁ ἀριθμὸς τῶν σταδίων τὰ ὅποια διήνυσεν.

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΝΤΑΛΜΑ

Ἐνώπιον τοῦ ἐν Μόρφῳ κωμωδικοῦ Μ. Καραγεωργιάδου. Πρὸς τὸν Μεχμέτ Ζεκαῆ Ἐφέσῃν ἐξ Ἀργακίου, τὸν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς.

Διὰ τοῦ παρόντος διατάττεσθε νὰ ἐπιτελεσθῇ ἐνώτ' ὅν μου ἐν Μόρφῳ κατὰ τῆς 23 ἡμέρας τοῦ Ἰουνίου 1887 καὶ ὅσον 1) Π. Μ. καθ' ἣν θὰ συζητηθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Χατζῆ Πέτρου ἐξ Ἀιτωμαῖου γενομένου καθ' ἡμῶν ἀγωγῆς, δι' ἧς ὁ ὀρθεὶς ἐνάγων ἀπαιτεῖ ἀπὸ σὲ γρόσια 378 καὶ τόκοις παρελθούσης δευτέρου γρόσια 77 ὅλα γρόσια 455 τὰ ὅποια ἐφέλλετε δοῦναι γραμματίου τῆς 10ης Ἰουλίου 85, λήξαντος τῆς 8ης Νομβρίου 1885.

Γελοῦδικος ἀπόφασις δύναται νὰ ἐκδοθῇ καθ' ἡμῶν εἴτε παρουσιασθῆτε κατὰ τὸν ἄνω χρόνον καὶ τόπον εἴτε μὴ.

Τῇ 14 Ἀπριλίου 1887.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ ὅτι εἰς τὸ ζακχαροπλαστεῖόν μου «ἡ Ἀλβιδῶν» κείμενον παρὰ τὸν νέον δρόμον ἐν τοῖς κτήμασι Κύκκου ὑπ' ἀρ. 53 εὐρίσκονται γλυκίσματα διαφόρων εἰδῶν καλῶς κατεσκευασμένα, κομφέτα διὰ γάμους, λακούμια διαφόρων εἰδῶν, σιρόπια ἐπίσης, καὶ πλείστα ἄλλα τῆς ζακχαροπλαστικῆς τέχνης. Αἱ τιμαὶ εἴνε λίαν συγκαταβατικάι. Εἰς τοὺς προμηθευόντάς μοι πελάτας πληρῶν ἀνάλογον τῆς ἀγορασθησομένης ποσότητος προμήθειαν.

Λευκωσία ΠΕΤΡΟΣ ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΤΗΣ «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ» ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Χ. Τυμῆος.—Ἐν Λάρνακι ὁ Κύριος Μ. Ὀρφανίδης.—Ἐν Βαρναπόλει ὁ Κύριος Γ. Παντελίδης.—Ἐν Κυρηναίᾳ ὁ Κύριος Γ. Δημητριάδης.—Ἐν Κτήματι Πάρου ὁ Κ. Γ. Πηλαδάκης.—Ἐν Κυθρακίᾳ ὁ Κ. Γ. Μιχαηλίδης.—Ἐν Μόρφῳ ὁ Κ. Γ. Κυριακίδης.—Ἐν Λατίθῳ ὁ Κ. Ν. Χατζῆ Παροικίου.—Ἐν Τρικώμῳ ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Λουκά.—Ἐν Καρπασίῳ ὁ Κύριος Δ. Πηλίδης διδάσκαλος Λιοναρίσου.—Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Γεωργιάδης, Κωμωδίκης

ἘΝ ΔΕ Τῷ ΕΣΩΤΕΡΙΚῳ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Κύριος Χ. Ν. Κυζίδης.—Ἐν Καίρῳ ὁ Κύριος Ἰω. Κ. Γεωργιάδης.—Ἐν Πόρτ Σαῖδ ὁ Κύριος Α. Μαυρομουστακίδης.—Ἐν Τάντα ὁ Κύριος Ἀριστείδης Λοῦζου.—Ἐν Σμύρνῃ ὁ Κ. Πέτρος Παπαδόπουλος.—Ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Θ. Θεοδότου.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σάλπιγγος»